

Μετρολογικό ανάγλυφο στη Σαλαμίνα*

Στο γνωστό και μοναδικό ώς τώρα μετρολογικό ανάγλυφο της Οξφόρδης που φυλάσσεται εδώ και έναν αιώνα περίπου στο Ashmolean Museum ήρθε πρόσφατα να προστεθεί ένα παρόμιο μετρολογικό ανάγλυφο, που βρέθηκε το 1985 στη Σαλαμίνα.

Η πλάκα του αναγλύφου, από σκληρό πωαρόλιθο, σώζεται σε μήκος 0,135 μ., έχει ύψος 0,793 μ., πάχος 0,162 μ., και ήταν εντοιχισμένη στο εξωκλήσι του Αγ. Δημητρίου, του 15ου αι., που βρίσκεται στα βόρεια της Σαλαμίνας κοντά στον όρμο του Μπατσί, στη θέση Περιβόλια.

Στο μετρολογικό ανάγλυφο της Σαλαμίνας, όπως και σε εκείνο της Οξφόρδης, απεικονίζονται ανάγλυφα ανθρώπινα μέλη, που παριστάνουν μετρικές μονάδες.

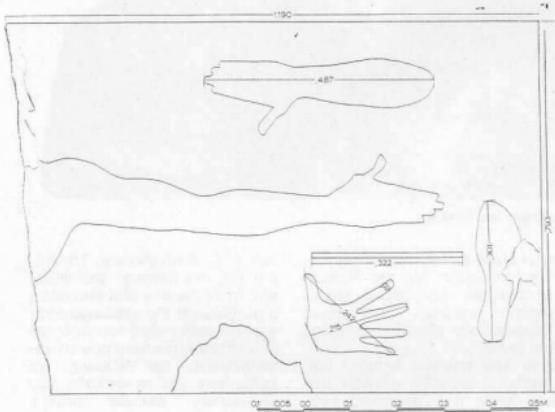
Ιφιγένεια Δεκουλάκου

Αρχαιολόγος

Τα μέτρα μήκους και επιφάνειας παρέλαβαν οι αρχαίοι Έλληνες από την Ανατολή: ώς μετρικές μονάδες χρησιμοποιούσαν, όπως άλλωστε και οι αρχαίοι Αιγύπτιοι, τα μέλη του ανθρωπίνου σώματος: το άνοιγμα των ρεμάτων (οργυιά), το χέρι, το πό-

δι, το σώμα. Πληροφορίες για τα μέτρα μήκους και επιφανείας μας δίνουν τα αρχαία κείμενα. Ο Ήρων ο Αλεξανδρεύς, τον 2ον αι. π.Χ., αναφέρει: «τὰ μέτρα ἔξηύρηνται ἐξ ἀνθρωπίνων μελῶν, ἥγουν δακτύλου, κονδύλου, παλαιστοῦ, σπιθαμῆς, πή-

χεως σώματος, ὄργυιάς». Το ίδιο αναφέρει και ο Βιτρουΐος. Ο ίδιος ο Βιτρουΐος μας πληροφορεί επίσης ότι πολλοί από τους αρχαίους αρχιτέκτονες έγραψαν βιθλία, τα οποία αναφέρονται στη μορφή και στις αναλογίες των νων και των δη-

3. Σχέδιο του μετρολογικού αναγλύφου της Σαλαμίνας από τον αρχιτέκτονα Τ. Τσούλα.

1. Το εξωκλήσι του Αγ. Δημητρίου στα Περιθόλια της Σαλαμίνας.

μοσίων κτηρίων που οι ίδιοι κατασκεύασαν. Παράλληλα όμως με τους αρχαίους συγγραφείς, στοιχεία για τα αρχαία μέτρα, που εφαρμόσθηκαν κατά περίπτωση, μας δίνουν και τα ίδια τα αρχαία κτήρια που διασώθηκαν. Για τον λόγο αυτόν το νέο μετρολογικό μνημείο από τη Σαλαμίνα αποτελεί ζωντανή μαρτυρία για την εφαρμογή των κανόνων της μετρολογικής κλίμακας στην αρχαία πολεοδομία και αρχιτεκτονική. Συνεπώς η ανεύρεση και στη συνέχεια η μελέτη του αναγλύφου θα συμβάλει σημαντικά στη λύση πολλών προβλημάτων της επιστήμης της μετρολογίας.

Αντίθετα από το αναγλύφο της Οεδόροντος, όπου απεικονίζονται μόνο οργυιά και πόδι, στο αναγλύφο της Σαλαμίνας απεικονίζονται για πρώτη φορά τα περισσότερα από τα γνωστά μέτρα μήκους της αρχαιότητας: οργυιά, πήχυς, σπιθαμή, κανόνας και πόδι, αλλά είναι πιθανόν ότι και άλλα μέτρα απεικονίζονταν στο υπόλοιπο τμήμα της πλάκας, που λείπει.

Στο αναγλύφο της Σαλαμίνας ο πήχυς που απεικονίζεται έχει μήκος 0,487 μ., ο κανόνας 0,322 μ., η σπιθαμή 0,242 μ. και το πόδι 0,301 μ. Ο πήχυς αποτελείσθε τη θάση για τα μετρικά συστήματα των ανατολικών λαών. Μεταξύ των διαφόρων πήχεων ο Ηρόδοτος αναφέρει τον μέτριο πήχυ, τον οποίο υπολογίζουν άλλοι μεν ότι έχει μήκος 0,492 μ. και άλλοι 0,4725 μ.

Εν τούτοις, τη μονάδα μέτρου του αναγλύφου της Σαλαμίνας αποτελεί ο κανόνας, που έχει μήκος 0,322 μ. και αντιστοιχεί, όπως συμπεραίνεται, σε μέτρο ποδιού.

Παραδείγματα και απεικονίσεις κανόνα έχουν διασωθεί μόνον από τη ρωμαϊκή περίοδο. Τα παραδείγματα αυτά των κανόνων φαίνεται ότι χρησιμευαν ως μέτρα μήκους, διότι φέρουν σειρές από μικρές εγκάρδισες εγχάρακτες ή στικτές γραμμές, που υποδηλώνουν υποδιαιρέσεις του μέτρου, όπως ακριβώς τα σύγχρονα μέτρα. Εξάλλου έχουν διατηρηθεί και μεταλλικά πτυσσόμενα μέτρα της ρωμαϊκής εποχής αλλά και αρχαιότερα, από την Αίγυπτο, όπως ένας επίχρυσος πήχυς με εγχάρα-

4. Μετρολογικό ανάγλυφο στο Μουσείο του Ashmolean στην Οξφόρδη.

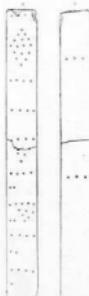
κτες υποδιαιρέσεις από τον περίφημο τάφο του Khaye (στο Μουσείο του Τουρίνου), δώρο του Φαραώ Αμένοφ του 2ου στον έμπιστο του υπασπιστή Khaye. Κανόνας που φέρει υποδιαιρέσεις του μέτρου απεικονίζεται στον πίνακα σχεδίου που κρατούν στα γόνατά τους τα δύο καθιστά αγάλματα του Gudea, θασιλιά της Lagash της Χαλδαίας, που βρίσκονται στο Λουμπρο. Από τους αρχαίους συγγραφείς

που είναι το 1/4 της παλάμης ή της σπιθαμής. Με τις διαστάσεις αυτές συμφωνούν και οι μεταγενέστεροι συγγραφείς Πολυδεύκης (Pollux), Ήσυχιος και άλλοι. Από τον κανόνα λοιπόν, που αποτελεί μονάδα μέτρου στο ανάγλυφο της Σαλαμίνας, επαληθεύουμε τις διαστάσεις της οργυιάς 1,944 μ. (6 πόδια) ή 1,94 μ. (4 πήχεις), του πήχυ 0,487 μ. (1½ πόδι) και της σπιθαμής 0,240 μ. (½ πήχυς).

των κ. Γ. Σταϊνχάουερ. Το κτήριο της σκευοθήκης του Φιλώνος ήταν γνωστό από επιγραφή που περιέχει τις προδιαγραφές για την κατασκευή του από τον ίδιο τον αρχιτέκτονα που το κατασκεύασε, τον Φίλωνα, και χρησιμεύει για τη φύλαξη των κρεμαστών σκευών (πανιά, σκοινιά, άγκυρες) των τριπέραν. Το κτήριο χρονολογείται στα 350-325 π.Χ. Σε άλλο μετρικό σύστημα ανήκει το πόδι 0,301 μ., που απεικο-

5. Ρωμαϊκά ανάγλυφα, όπου απεικονίζονται κανόνες ως μέτρα μήκους.

6. Οστείνη ράθδος της ρωμαϊκής περιόδου από την Όστια της Ιταλίας, όπου σημειώνονται με στικέτες γραμμές μετρικές υποδιαιρέσεις.

έχουμε πληροφορίες όχι μόνο για την ύπαρξη των αρχαίων μέτρων αλλά και για τις διαστάσεις τους. Ο Όμηρος αναφέρει το «δώρον», δηλαδή το πλάτος της παλάμης, το «πέλεθρον», μονάδα μετρήσεως μηκούς γης, τον «πυγών», δηλαδή τον πήχυ, και το πόδι. Ο Ηρόδοτος δίνει τα μέτρα του «σταδίου», που είναι 6 πλεθρα ή 100 οργυιες, της οργυιάς, που είναι 6 πόδια ή 4 πήχεις, του πήχυ, που είναι 4 πόδια ή 6 παλάμες, και του δακτύλου,

Συνεπώς ο κανόνας, ο πήχυς, η οργυιά και η σπιθαμή του αναγλύφου ανήκουν στο ίδιο μετρικό σύστημα, που στηρίζεται σε πόδι 0,322 μ. περίφημο κτήριο της σκευοθήκης του Φιλώνος είχε χρησιμοποιηθεί πόδι 0,327 μ., όπως διαπιστώθηκε από τις μετρήσεις που έγιναν στη θεμελίωση του κτίσματος, το οποίο ήρθε πρόσφατα στο φως, κατά τη διάρκεια ανασκαφικής έρευνας στον Πειραιά από τον Έφορο των Αρχαιοτή-

νικών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό το αναγλύφου. Ο Αμερικανός αρχαιολόγος O. Broneer, στηριζόμενος στις μετρήσεις των αρχαίων σταδίων αλλά και άλλων κτηρίων του 4ου αι. π.Χ., διαπιστώνει σ' αυτά πόδι μηκούς 0,302 μ., που ονομάζει Ελληνιστικό.

Συνεπώς στο ανάγλυφο της Σαλαμίνας διαπιστώνονται δύο διαφορετικά μετρικά συστήματα. Το ένα έχει ως μονάδα μέτρου τον κανόνα, που αντιστοι-

χείς σε πόδι 0,322 μ., αντιπροσωπεύει το παλιό μετρικό σύστημα και εφαρμόζεται στην Ελλάδα από την αρχαϊκή εποχή έως τον 4ο αι. π.Χ., ενώ το όλο έχει ως βάση πόδι 0,301 μ. και εμφανίζεται κατά την εποχή του Αλεξάνδρου.

Η περίπτωση να συνυπάρχουν δύο διαφορετικά μετρικά συστήματα μας είναι γνωστή από το ανάγλυφο της Οξφόρδης, όπου παράλληλα με την οργιά, που στηρίζεται σε αιγυπτιακό βασιλικό πήχυ, απεικονίζεται και απτικό πόδι 0,296 μ. Το πρόβλημα αυτό απασχόλησε πολύ την έρευνα. Η επικρατέστερη άποψη μεταξύ των μελετητών, που πιστεύουν ότι το ανάγλυφο είναι σαμιακό, ήταν εκείνη που συνδέει την εμφάνιση του απτικού ποδιού στο ανάγλυφο με την επιβολή των αττικών μέτρων και σταθμών στους συμμάχους των Αθηναίων.

Την ερμηνεία εν τούτοις στο πρόβλημα φαίνεται πώς τη δίνουν τα νεότερα ευρήματα. Μια πλάκα τοποθετημένη στην αγορά της Leptis Magna, που αποτελούσε επίσημο πίνακα μέτρων μήκους, απεικόνιζε τρία διαφο-

ρετικά μετρικά συστήματα (πήχυ φοινικικό, πόδι ελληνορωμαϊκό και πήχυ πτολεμαϊκό), όπως και ένας μετρολογικός πίνακας που βρέθηκε στην Αποουνα Thibilis της Αλγερίας. Στην περίπτωση των δύο τελευταίων αυτών μετρολογικών πινάκων, όπου οι μετρικές μονάδες απεικονίζονται γεγματικά και όχι με ανθρώπινα μέλη, εμφανίζονται συγχρόνως τρία διαφορετικά μετρικά συστήματα για να χρησιμοποιούνται αντίστοιχα από τον διαφορετικής καταγωγής πληθυσμό των ρωμαϊκών αυτών πόλεων.

Η συνήπαρξη λοιπόν δύο διαφορετικών μετρικών συστημάτων στο ανάγλυφο της Σαλαμίνας, όπως και στους μετρολογικούς πίνακες της Leptis Magna και της Αποουνα Thibilis, αποτελούν το κλειδί για την ερμηνεία και του αναγλύφου της Οξφόρδης. Συμπεραίνουμε δηλαδή ότι με την εισαγωγή των νέων μετρικών συστημάτων στην ελληνιστική εποχή τα παλιά μετρικά συστήματα δεν καταργύνται, για λόγους πιθανόν πρακτικούς, πιθανόν όμως και για λόγους πολιτικούς, αλλά εξακολουθούν

να χρησιμοποιούνται, όπως άλλωστε αποδεικνύεται και από το κτήριο της σκευοθήκης του Φίλωνος, που ανήκει στην ελληνιστική εποχή και όπου έχει χρησιμοποιηθεί το αρχαιότερο πόδι, το δωρικό.

Οι επιγραφές μάς πληροφορούν επίσης ότι υπάλληλοι κρατικοί, οι αγορανόμοι, αναρτούσαν υποδειγμάτα για τα επίσημα μέτρα δάρους στις αρχαίες αγορές. Ένα υπόδειγμα μαρμάρινης κεραμίδας στέγης βρέθηκε στημένο στην αρχαία αγορά των Αθηνών. Είναι πολύ νέον ότι και το ανάγλυφο της Οξφόρδης, όπως άλλωστε και της Σαλαμίνας, ήταν αναρτημένα σε αγορές για τον ίδιο σκοπό. Το ανάγλυφο της Σαλαμίνας πρέπει να ήταν τοποθετημένο σε κάποιο κτήριο αγοράς και χρησίμευε ως υπόδειγμα για τα επίσημα μέτρα μήκους του κράτους. Η ανάρτηση του αναγλύφου της Σαλαμίνας πρέπει να έγινε σε εποχή που κατα τα δύο πόδια, δηλαδή το παλιότερο, το δωρικό, και το νεότερο, το ελληνιστικό, ήταν παράλληλα σε χρήση.

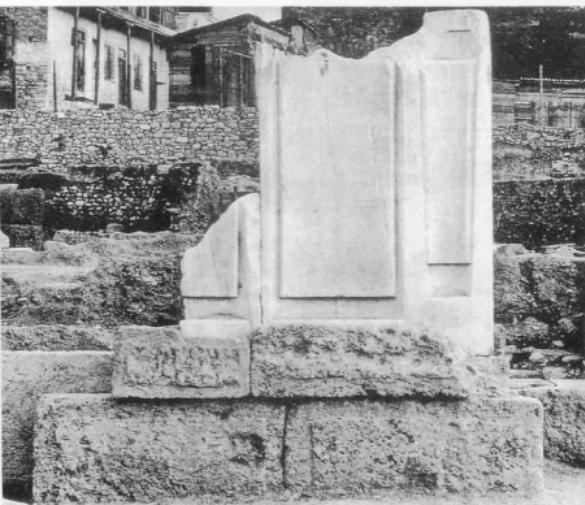
Συμπεραίνουμε λοιπόν, πρώτον, ότι το ανάγλυφο της Σαλαμίνας πρέπει να χρονολογηθεί υπέρτατα από την εμφάνιση του νεότερου ποδιού 0,301 μ., που καθιερώνεται από την εποχή του Αλεξάνδρου, και, δεύτερον, ότι η χρονική διάρκεια που χρησιμοποιήθηκε το δωρικό πόδι κράτησε τουλάχιστον έως το 3ο τέταρτο του 4ου αι., όπως δείχνει η σκευοθήκη του Φίλωνος.

* Το κείμενο αυτό αποτελεί περίληψη μελέτης που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό AIA 94, 1990, σ. 447 κ.ε., όπου και η σχετική βιβλιογραφία.

A Metrological Relief in Salamis

I. Dekoulakou

To the well-known and so far unique metrological relief of Oxford (Ashmolean Museum) a similar one has been added that was found in 1985 in the island of Salamis. After studying this relief we have concluded first, that it must be dated after the introduction of the later foot, equal to 0.301 m, that was in use since the time of Alexander the Great, and second, that the Doric foot remains in use at least till the third quarter of the fourth century BC.

7. Υπόδειγμα μαρμάρινης κεραμίδας στέγης στην αρχαία Αγορά των Αθηνών.